

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS AFGØRELSE 2003/335/RIA

af 8. maj 2003

om efterforskning og strafforfølgning af folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30 og 31 og artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Danmark ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De internationale krigsforbryderdomstole for henholdsvis det tidligere Jugoslavien og Rwanda har siden 1995 foretaget efterforskning, strafforfølgning og pådømmelse af krænkelser af folkeretten i forbindelse med krig, folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden.
- (2) I Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol af 17. juli 1998 — som er blevet ratificeret af alle Den Europæiske Unions medlemsstater — bekræftes det, at de alvorligste forbrydelser, der berører det internationale samfund som helhed, navnlig folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser, ikke må passere ustraffet, og at den effektive strafforfølgning heraf må sikres gennem foranstaltninger på nationalt plan og gennem en styrkelse af det internationale samarbejde.
- (3) I Romstatutten erindres der om, at det er enhver stats pligt at udøve sin strafferetlige jurisdiktion over for de ansvarlige for sådanne internationale forbrydelser.
- (4) I Romstatutten understreges det, at Den Internationale Straffedomstol oprettet i henhold til Romstatutten skal være komplementær i forhold til national strafferetlig jurisdiktion. Der bør sikres effektiv efterforskning og, hvis det er relevant, strafforfølgning af folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser uden at gribe ind i Den Internationale Straffedomstols jurisdiktion.
- (5) Efterforskning, strafforfølgning og udveksling af oplysninger vedrørende folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser er fortsat de nationale myndigheders ansvar, medmindre folkeretten bestemmer andet.

(6) Medlemsstaterne konfronteres med jævne mellemrum med personer, der har været involveret i sådanne forbrydelser, og som søger at rejse ind og tage ophold i Den Europæiske Union.

(7) Når medlemsstaternes kompetente myndigheder modtager oplysninger om, at en person, som har søgt om opholdstilladelse, mistænkes for at have udført eller deltaget i udførelsen af folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden eller krigsforbrydelser, skal de sikre, at de pågældende handlinger efterforskes, og, hvis det er begrundet, strafforfølges i henhold til national lovgivning.

(8) De relevante nationale retshåndhævelses- og udlændingemyndigheder bør, til trods for at de har forskellige opgaver og ansvar, samarbejde meget tæt, således at de kompetente myndigheder, der har jurisdiktion på nationalt plan, kan gennemføre en effektiv efterforskning og strafforfølgning af disse forbrydelser.

(9) Medlemsstaterne bør sikre, at de retshåndhævende myndigheder og udlændingemyndighederne har de ressourcer og den struktur, der er nødvendig for et effektivt samarbejde og en effektiv efterforskning og, hvis det er relevant, strafforfølgning af folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser.

(10) For at en effektiv efterforskning og strafforfølgning af sådanne forbrydelser kan føre til tilfredsstillende resultater, er der endvidere behov for et tæt samarbejde på tværs af grænserne mellem myndighederne i de stater, som deltager i Romstatutten, herunder medlemsstaterne.

(11) Den 13. juni 2002 vedtog Rådet afgørelse 2002/494/RIA om oprettelse af et europæisk net af kontaktpunkter vedrørende personer, som er ansvarlige for folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser ⁽³⁾. Medlemsstaterne bør sikre, at kontaktpunkterne udnyttes fuldt ud for at lette samarbejdet mellem de kompetente nationale myndigheder.

⁽¹⁾ EFT C 223 af 19.9.2002, s. 19.

⁽²⁾ Udtalelse af 17.12.2002 (Endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT L 167 af 26.6.2002, s. 1.

- (12) Medlemsstaterne gav i Rådets fælles holdning 2001/443/FUSP af 11. juni 2001 om Den Internationale Straffedomstol⁽¹⁾ udtryk for, at forbrydelser, der hører under Den Internationale Straffedomstols kompetence, berører alle medlemsstater, som er besluttet på at samarbejde om at bekæmpe sådanne forbrydelser og om at hindre, at gerningsmændene forbliver ustraffede —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Formål

Formålet med denne afgørelse er at styrke samarbejdet mellem nationale enheder, således at de enkelte medlemsstaters retshåndhavende myndigheder i videst muligt omfang kan samarbejde effektivt om efterforskning og strafforfølgning af personer, der har udført eller deltaget i udførelsen af folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden eller krigsforbrydelser, jf. artikel 6, 7 og 8 i Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol af 17. juli 1998.

Artikel 2

Underretning af de retshåndhavende myndigheder

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at de retshåndhavende myndigheder bliver underrettet, når der konstateres forhold, der giver anledning til mistanke om, at en ansøger om opholdstilladelse har begået forbrydelser som nævnt i artikel 1, der kan medføre strafforfølgning i en medlemsstat eller ved internationale straffedomstole.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de relevante nationale retshåndhævelses- og udlændingemyndigheder har mulighed for at udveksle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver effektivt.

Artikel 3

Efterforskning og strafforfølgning

1. Medlemsstaterne bistår hinanden med efterforskning og strafforfølgning af de forbrydelser, der er nævnt i artikel 1, i overensstemmelse med relevante internationale aftaler og national ret.
2. Hvis udlændingemyndighederne under behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse bliver opmærksomme på forhold, der giver grundlag for mistanke om, at ansøgeren har deltaget i forbrydelser som nævnt i artikel 1, og det kommer frem, at ansøgeren tidligere har søgt om opholdstilladelse i en anden medlemsstat, kan de retshåndhavende myndigheder rette henvendelse til de kompetente retshåndhavende myndigheder i

denne anden medlemsstat med henblik på at indhente relevante oplysninger, herunder oplysninger fra udlændingemyndighederne.

3. Såfremt de retshåndhavende myndigheder i en medlemsstat bliver opmærksomme på, at en person, der er mistænkt for at have begået forbrydelser som nævnt i artikel 1, befinder sig i en anden medlemsstat, underretter de de kompetente myndigheder i denne anden medlemsstat om mistanken og grundlaget herfor. Denne underretning sker i overensstemmelse med relevante internationale aftaler og national ret.

Artikel 4

Strukturer

Medlemsstaterne overvejer behovet for at etablere eller udpege specialiserede enheder inden for de kompetente retshåndhavende myndigheder med særligt ansvar for efterforskning og, hvis det er relevant, strafforfølgning af de pågældende forbrydelser.

Artikel 5

Koordination og regelmæssige møder

1. Medlemsstaterne koordinerer løbende indsatsen for at efterforske og strafforfølge personer, der mistænkes for at have udført eller deltaget i udførelsen af folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden eller krigsforbrydelser.
2. På formandskabets initiativ finder der regelmæssigt møder sted mellem de kontaktpunkter, der er udpeget ifølge artikel 1 i afgørelse 2002/494/RIA, med henblik på at udveksle oplysninger om erfaringer, praksis og metoder. Disse møder kan finde sted i tilknytning til møder i det europæiske retlige netværk, og efter omstændighederne kan tillige repræsentanter fra de internationale krigsforbryderdomstole for henholdsvis det tidligere Jugoslavien og Rwanda, Den Internationale Straffedomstol og andre internationale organisationer inviteres til at deltage i disse møder.

Artikel 6

Overholdelse af databeskyttelseslovgivningen

Enhver form for informationsudveksling eller anden form for behandling af persondata i henhold til denne afgørelse finder sted under fuld overholdelse af kravene i den relevante internationale og nationale databeskyttelseslovgivning.

Artikel 7

Gennemførelse

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne afgørelse senest den 8. maj 2005.

⁽¹⁾ EFT L 155 af 12.6.2001, s. 19.

*Artikel 8***Territorial anvendelse**

Denne afgørelse finder anvendelse på Gibraltar.

*Artikel 9***Ikrafttræden**

Denne afgørelse har virkning fra dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. maj 2003.

På Rådets vegne
M. CHRISOCHOÏDIS
Formand
